

Štev. 7.

V Ljubljani, 1. malega srpana 1911.

Leto XII.

Morske deklice.

Po morju tam barčica plava,
in veter prijazni gre z njo;
glej, solnčni jo spremljajo žarki,
in zlati ji valčki pojo.

Na barčici jadnji, beli
tri deklice morske sedé;
žaré se jim svetli demanti
obleke se bele blesté.

Smehljajo se deklice morske
in pesem prelepo pojó:
„Oj, plavaj nam, barčica bela,
kot galeb čez širno vodó!

V deveti deželi podaril
najlepši nam biser bo kraj.
Na barčici, v škatlici zlati
prinesemo me ga iz dalj.

Najpridnejši deklici v vasi
zataknejo ga za lasé,
ponoči k nji pridemo tiho,
da nas ne bo videl nihče.

Ta biser je lepši kot zvezda,
oj, lepši kot solnčni sijaj —
to deklica bo se čudila,
ko vrnemo me se nazaj! —

Le plavaj nam, barčica bela,
in hiti kot galeb odtod!
Me bodemo pele ti glasno,
da krajša bo dolga ti pot.“

Jos. Vandot.

